

A Németországi Szövetségi Köztársaság és a Land Niedersachsen a VW-törvényben szabályozott, a részvénytulajdon nagyságától független képviselőküldési joga a felügyelő bizottságba korlátozza a többi részvényesnek a társaság felügyelő bizottságában való megfelelő képviselőihez való jogát. És mivel – mint azt a Bíróság szintén többször megállapította – egy olyan szabályozás, amely a részesedések megszerzését korlátozza, vagy más módon akadályozza egy társaság irányításában vagy annak ellenőrzésében való részvétel lehetőségét, a tőke szabad mozgásának korlátozását jelenti, ezen törvényi szabályozás esetén a tőke szabad mozgásának a közösségi joggal ellentétes korlátozása valósul meg.

A tőke szabad mozgásának korlátozását csak az EK 58. cikkben megjelölt okok vagy az úgynevezett kényszerítő közérdek igazolhatják. A Bíróság által kidolgozott ismérvek szerint a közérdek miatt tett ilyen intézkedések nem lehetnek megkülönböztetőek, tárgyilag indokoltak és a követett célra tekintettel arányosnak kell lenniük. Ezeknek az indokoknak különösen minden, a fogadó tagállam területén tevékenykedő személy és vállalkozás tekintetében kell érvényesülniük. Azok az általános pénzügyi érdekek, melyek túlmutatnak az EK 58. cikk szerinti, az adójogot érintő okokon, valamint a tagállam más gazdasági céljai az állandó ítélkezési gyakorlat szerint nem igazolhatnak semmilyen korlátozást, amely az EK-Szerződés szerint tilos. Az EK 56. cikk követelményei és a vonatkozó ítélkezési gyakorlat alapján a VW-törvény nevezett rendelkezései esetén közvetlen szerzési korlátozásokról van szó, amelyeket nem igazol semmilyen közösségi jogilag jelentős indok.

A Finanzgericht Hamburg 2005. március 2-i végzésével a Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. (képviseli: a Ravensberger Honig GmbH felszámoló) kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-120/05. sz. ügy)

(2005/C 143/23)

(Az eljárás nyelve: német)

A Finanzgericht Hamburg (Németország) 2005. március 2-i végzésével, amely 2005. március 15-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. (képviseli: a Ravensberger Honig GmbH felszámoló) kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Finanzgericht Hamburg a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

El lehet-e tekinteni a 1222/94/EK rendelet⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében előírt okirati bizonyítéktól, és megengedhető-e az exportőrnek, hogy az exportált árucikkek előállításához ténylegesen felhasznált termékeket más bizonyítási eszközökkel igazolja, ha az exportőrnek vis major következtében (már) nincs lehetősége bemutatni a termelésre vonatkozó dokumentumokat?

A bizonyítás szintjének csökkenéséhez is vezet-e a vis major szempontja abban az értelemben, hogy az exportőrnek az exportált árucikkek előállításához ténylegesen felhasznált termékeket csupán valószínűsíteni kell vagy azokat hihetően be kell mutatnia?

⁽¹⁾ HL L 136., 5. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-334/03. sz., Deutsche Post Euro Express GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2005. január 12-én hozott ítélete ellen az OHIM által 2005. március 15-én (faxon: 2005. március 11-én) benyújtott fellebbezés

(C-121/05. P. sz. ügy)

(2005/C 143/24)

(Az eljárás nyelve: német)

A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviseli: A. von Mühlendahl, az OHIM elnökhelyettese, és G. Schneider, az ipari tulajdonnal kapcsolatos bírósági eljárásokkal foglalkozó szervezeti egység tagja) 2005. március 15-én (faxon: 2005. március 11-én) fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-334/03. sz., Deutsche Post Euro Express GmbH kontra OHIM ügyben 2005. január 12-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak (harmadik tanács) a T-334/03. sz. ügyben 2005. január 12-én hozott ítéletét⁽¹⁾ és utasítsa el a kérelmet;
- 2) utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fenti okok alapján a megtámadott határozat megsérti a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját és ezért hatályon kívül kell helyezni.

(¹) HL C 69., 14. o.

Az OHIM fellebbezését az alábbiakkal indokolja.

Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletének 35. és 36. pontjában foglalt megállapításaival megsértette a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját azáltal, hogy bár földrajzi származásra vonatkozó adatnak tekintette az „EURO” megjelölést, közösségi védjegyként történő lajstromozását csak abban az esetben zárta ki, ha a földrajzi származás „lényeges” a védjeggyel érintett célközönség számára. Ez ellentmond a nevezett cikk egyértelmű szövegének, amely minden további minősítés nélkül kizárja a lajstromozásból a földrajzi származásra vonatkozó adatokat. A Bíróságnak a C-363/99. sz. ügyben 2004. február 12-én hozott ítéletéből is következik, hogy nem lajstromozhatók a bejelentett áruk vagy szolgáltatások tulajdonságait leíró jelek vagy adatok, függetlenül attól, hogy „lényegesek”-e ezek a tulajdonságok.

Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletének 36-43. pontjában foglalt megállapításaival megsértette a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját azáltal, hogy bár minőségre vonatkozó adatnak ítélte meg a „PREMIUM” megjelölést, egyúttal elutasította az említett rendelkezés alkalmazását erre a megjelölésre. A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja minden további minősítés nélkül kizárja a lajstromozásból a minőségre vonatkozó adatokat, mivel a bejelentő minden versenytársát meg kell hogy illesse az a jog, hogy az értékek adatait harmadik személyeknek ilyen adatokra vonatkozóan fennálló védjegyjogának sérelme nélkül használhassa. Nem helytálló a szóban forgó ügyben az Elsőfokú Bíróság azon érve (39. pont), miszerint az olyan megjelöléseket, mint a „PREMIUM”, (csak) a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint kell megítélni. Mivel a „PREMIUM” megjelölés mint minőségre vonatkozó adat már a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja hatálya alá tartozik, nem szükséges a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjához is folyamodni.

A megtámadott ítélet 44. pontjában megemlítette, a Bíróság ítéleteiben kimondott alapelvek szerint egy leíró elemekből álló összetett védjegy maga is leíró jellegű, amennyiben nem kerül az megállapításra, hogy az összetett megjelölésnek összességében más a jelentése, mint az egyes elemeknek. A szóban forgó ügyben köztudomású, hogy az „EUROPREMIUM” megjelölés – az „EURO” és „PREMIUM” alkotóelemek nyelvileg szokásosan képzett összetétele – ebben az összefüggésben sem jelent mást, mint hogy a bejelentett árukat és szolgáltatásokat illetően európai származásról és különleges minőségről van szó.

Az Østre Landsret 2005. március 15-i végzésével a VW-Audi Forhandlerforeningen, mint a Vulcan Silkeborg A/S meghatalmazottja kontra a Skandinavisk Motor Co. A/S ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-125/05. sz. ügy)

(2005/C 143/25)

(Az eljárás nyelve: dán)

Az Østre Landsret (Dánia) 2005. március 15-i végzésével, amely 2005. március 17-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a VW-Audi Forhandlerforeningen, mint a Vulcan Silkeborg A/S meghatalmazottja kontra Skandinavisk Motor Co. A/S ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Østre Landsret a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a Szerződés 85. cikke (3) bekezdésének a gépjármű-forgalmazási és szervizmegállapodások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 1995. június 28-i 1475/95/EK bizottsági rendelet (¹) („az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet”) 5. cikkének (3) bekezdését, hogy egy szállító az egyéves felmondási idővel felmondott szállítási szerződést a fent nevezett rendelkezésre való hivatkozáson felül is indokolni köteles?
- 2) Ha a fenti kérdésre adott válasz igenlő:

milyen tartalmi követelményeket kell támasztani a közösségi jog szerint egy ilyen indokolással szemben és mikor kell az indokolást megadni?
- 3) Milyen következményei vannak annak, ha nem időben adnak indokolást vagy az nem megfelelő?